

КЪ КОРИНѢЦАМЪ ВЪ ПОСЛАНИЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Цявѣлъ, съ вола та Бжїа
Апостолъ Исуса Хрѣтова,
и Тимоѣей братъ, на цѣрк-
ва та Бжїа, коѣто ѣ въ Ко-
ринѣвъ, и на сички те свати,
които се нахождатъ по
сичка та Яхаїа:

2 Благодаѣтъ (да бжде)
вѣмъ и миръ ѿ Бга Сїа
нашегъ, и Га Исуса Хрѣта.

3 Благословѣнъ, (да ѣ) Бгъ
и Сїъ на-Га нашегъ Ис-
уса Хрѣта. Сїъ на-милос-
сѣрдїе то, и Бгъ на всако
то оутѣшенїе,

4 Който ны оутѣшава оу-
секоа скорькъ наша, за да
можемъ и нїе да оутѣшава-
ме онѣа, които се намѣрѣ-
ватъ оу секаква скорькъ, съ
онова оутѣшенїе съ който
се сами оутѣшаваме ѿ Бга.

5 Зацїото, каквото шо се
оумножаватъ наши те стра-
данїа за Хрѣта, такъ се оу-
множава и оутѣшенїе то
наше чрезъ Исуса Хрѣта.

6 И ако нїе скорькїме (скорь-
виме) за вѣше то оутѣше-
нїе и спасенїе, коѣто се по-

лчвава чрезъ терпѣнїе то
на-тїа исти те страданїа,
които и нїе страдаме:

7 Яко ли се оутѣшаваме,
(оутѣшавамесе) за вѣше то
оутѣшенїе и спасенїе, и на-
дежда та коѣто имаме за
вѣсъ несомнѣнна ѣ: понѣ-
же знаеме, зацо каквото
бывате сопричастници на-
наши те страданїа, такъ
(ще да бждете) и на оутѣ-
шенїе то.

8 Зацїото не искаме нїе,
братїе, да не знаете заради
наша на скорькъ, коѣто ни
се сладчи во Ясїа, и съ коѣто
се ѿтегчихме чрезъ мѣра, и
по многъ ѿ сила та ни цю-
то се не надѣхме да ѿста-
неме и живи.

9 Нїе сами мислехме въ
себеси како че сме ѿсѣждѣни
вече на смѣрть, за да се не
надѣете на себеси, но на
Бга, който воскрешава мѣр-
твы те.

10 Който ѿ толко (влиз-
ска) смѣрть ны ѣ изкавилъ,
и изкавала (ны): на ко-
гото се и надѣеме, зацїо и